

Bayer Zsolt: Lázár János képei a falon

2025 április 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A gyilkos lumpenprolik mai utódai tudják, mit kell leakasztgatni a falról, ha eljön a pillanat.

A kommunista nem vész el, csak átalakul. De nem nagyon, csak egy kicsit. Éppenhogya. Például Szamuely Tiborból vagy Cserny Józsefből átmenetileg Diószegi-Horváth Nóra meg Spirk József lesz, akik aztán, ha úgy fordul a

történelem kereke, ahogy sajnos id?r?l id?re fordulni szokott, és a gyilkos lumpenprolik átmenetileg hatalomra verg?dnek, hogy megölhessenek mindenkit, aki egy kicsit is különb náluk – ez majdnem mindenki, bárki –, és akinek van valamije – a halmaz majdnem ugyanaz –, szóval akkor a diószegik meg a spirkek visszaváltoznak szamuelykké és csernykké, aztán vagy elmenekülnek és utána akasztják fel ?ket az elvtársaik, vagy még itthon megtörténik az elkerülhetetlen és szükségszer?, és minden megy tovább.

Apropó! Akinek van valamije!

Ugye csak a Jóisten a megmondhatója, mióta hazudozzák Lázár Jánosról, hogy szerinte, „akinek nincs semmije, az annyit is ér”. Ez ugyanolyan, mint amikor most azt ismételtetik, hogy Orbán (és Kövér) 2006-ban követelte az uniós pénzek befagyasztását.

Nem, nem követelte. Egészen mást követelt. Ahogy Lázár sem ezt és nem így mondta.

Tudják, mit mondott Lázár? Talán olvassuk el az akkori estét rögzít? jegyz?könyvet. Ez hangzott el:

„(...) Aztán a HVG is csinált egy összeállítást és a parlamenti képvisel?k között is a szerény középsorba tartozom a keresményemmel. Ott a vagyon értékelése nem zajlott, de én azt gondolom, hogy ez nem szégyellnivaló dolog, én soha nem szégyelltem, hogy mim van, én dolgozok keményen, én abba a mili?be n?ttem föl, hogy a munka nem szégyen, a munka eredményét sem kell szégyellni, az ember kaparjon, gy?jtsön, építkezzen kockáról kockára, aki erre nem képes, akinek nincs semmije, az annyit is ér. Azt gondolom, aki nem vitte semmire az életben, az annyit is ér. Én azt tudom mondani, annak annyi az élete.

Ez az én véleményem, tehát én ahhoz a mércéhez tartom magam, hogy az ember, ha egyszer? kétkezi munkásember, akkor ahhoz a jövedelemhez képest érjen el valamit. Hogy ha egyetemi ember, akkor ahhoz a jövedelemhez képest érjen el valamit, de akinek a saját társadalmi viszonyaihoz képest semmire sem futotta, semmit nem tudott letenni az asztalra, az ne üljön például a képvisel?-testületben. Nagy baj lenne, ha olyan képvisel?k ülnének bent, akiknek semmijük sincsen, ezt kell mondjam. Ez helytelen lenne, teszem hozzá. (...).”

Ugye-ugye, milyen más ez így, kapott egy vajszín? árnyalatot, és lássuk be, tökéletesen helyes, hogy ne mondjam, morálfilozófiailag kikezdetlen.

Mert ugye, a legnagyobb h?s az a nincstelen cigány, aki a putriból, a csavarlazítót szívó „szülei” meg a vérfert?z? testvérei iszonyából kiverekszi magát és, mondjuk, szakmunkás lesz. Vagy segédmunkás akár. De dolgozik, és a maga lehet?ségei szerint viszi valamire, és eljut egy negyven négyzetméteres panelig, ahol tisztességgel neveli a gyermekeit, akikb?l már tényleg szakmunkás vagy tanító vagy óvó néni lesz. Ez a cigány egy igazi h?s.

Miképpen minden társadalmi rétegre ez igaz. Például azokra a családokra is, amelyeket annak idején a szamuely-cserny-félék kuláklistákra pakoltak, kitelepítettek, börtönbe csuktak, a kommunista numerus clausus alapján a gyermekeiket megfosztották a továbbtanulás lehet?ségét?l, és még örülhettek, ha megúszták ennyivel, teljes vagyonszereléssel és kitelepítésekkel, és nem végezték ki ?ket. Ha ezek a családok vissza tudtak kapaszkodni, ?k is h?sök.

Mint például Lázárék. Akik több száz holdas gazdák voltak 1945 el?tt, jómódú parasztpolgárok, akik látástól vakulásig dolgozva jutottak el?re, aztán a kommunista lumpenprolik kuláklistára tették ?ket, de a kommunizmus alatt is maradtak „maszek” parasztok, soha nem léptek be a tsz-be, kitartottak, s már 1992-ben elkezdték visszavásárolni a földjeiket, majd kaptak vissza kárpótlásban is, s persze a következ? generáció tanult, majd dolgozott, látástól vakulásig. Lázár Jánost például, amióta ismerem – az özönvíz óta – „workoholicnak”, munkamániásnak csúfolják a háta mögött, Rapcsák Andrásnál kezdte, alig reggel hattól éjjelig melózott a legendás polgármester oldalán, akit amúgy annak idején azzal kezdett ki az ugyanilyen „sajtó”, hogy miért van vörösrézb?l a csatornája, és akkor Rapcsák azt felelte, „azért, mert aranyból hivalkodó lenne”, és pontosan ez volt a helyes válasz, mindig ez a helyes válasz ezeknek a senkiknek, ezeknek a lumpenproliknak, akik most Lázárék festményeinél tartanak.

Diószegi kezdte – figyeljenek!

„(...) a luxizástól megcsömörlött Lázár maga sem veti meg a *min?ségi darabokat*. Látványos példa következik.

Balról jobbra haladva a következ?ket láthatjuk:

Batthyány Gyula: Lovaspóló, 1908. Gróf Batthyány Gyula az arisztokrácia életképeit különös érzékenységgel megörökít? fest?m?vész, [hasonló témájú m?vét](#) az 1910-es évekb?l 44–60 millió forintra becsülték. Batthyány egyébként a férfiakhoz vonzódott, 1952-ben egy koncepciós perben minden vagyonát elkobozták és nyolc év letöltend? börtönbüntetésre ítélték. Öt évvel kés?bb szabadult, egykori inasánál talált menedékre.

Hatvany Ferenc: Önarckép, 1910 körül. Báró Hatvany Ferenc els?sorban márványtest? n?i aktjaival, illetve portréival, tájképeivel írta be magát a m?vészettörténetbe, emellett jelent?s m?kincsgy?jt? is volt. Egy [hasonló olajképét](#) 2017-ben 2,5–3,5 millió forintra becsülték.

László Fülöp: Hulló levelek, 1895. László Fülöp korának egyik legnagyobb portréfest?je volt, f?ként királyokról, királyn?kr?l, f?nemesekr?l és kiemelked? közéleti személyiségekr?l készített portréival vált ismertté (és rendkívül gazdaggá). Ahogy ? maga fogalmazott: »történelmet festek, nemcsak egyéneket«. *AHulló levelek* László egyik legismertebb zsánerképe, 2001-ben a Polgár Galéria árverésén ugyan nem kelt el 2,2 millió forintos kikiáltási árán, de az aukciót követ?en budapesti magángy?jteménybe került. Hasonló méret? képei közt [van olyan](#), amelyet ma 18–24 millió forintra becsülnek.

Johann Elias Ridinger rézmetszet. Johann Elias Ridinger német fest?, rézmetsz? a 18. század rokokó stílusjegyeit magukon hordozó rézmetszetein leggyakrabban lovakat, kutyákat, vadászjeleneteket mutatott be. A Lázár falán látható szarvasos rézmetszethez [az eBay-en](#) röpke 150 ezer forint körüli áron hozzá lehet jutni, hasonló tematikájú m?ve [a Vaterán](#) már 36 ezer forintért megvásárolható.

+1. **Copf stílusú írókomód, 18–19. sz. fordulója.** A copf stílus egyfajta átmenet a barokk-rokokó id?szak és a klasszicizmus között, elnevezését a kedvelt fonott füzérdíszr?l kapta, mely a copfos parókákra emlékeztet. A stílust józanság, h?vös elegancia jellemzi. Nem igazán látni, hogy Lázár írókomódja milyen, de hasonló darabokat [pár száz ezer](#) forinttól [másfél millióig](#) lehet id?r?l id?re találni.”

Hm... Milyen pompás, milyen elegáns, mennyire szamuely-cserny-rohadtlumpenproli.

Lázár festményeket vesz, illetve családi örökségb?l is van neki néhány, néhány, amit annak idején sikerült megmenteni az akkori rohadtlumpenproliktól.

És most jönnek és elkezdik összeírni. Hogy ha eljön a pillanat, tudják, mit kell lekasztgatni a falról. Hogy odategyék a légszarus viaszkosvászon közepére – aztán persze visszaáll a világ rendje, de ezeket az már nem érdekli.

Amúgy jelzem: az én falamon lóg két Zórád Ern? is, ugyanis a drága öreg nagyon szeretett engem, és a Tündértemet? cím? novelláskötetemhez készített nekem két képet is.

Zórád elég jól megy. Szeretnéd mi, diószegispirk? És van Iványi-Grünwald Bélám is. Felírjátok?

Nagymamámtól pedig rám maradt egy rokokó, mozaikberakásos zsúrkocsi. Esetleg elvinnétek, hogy legyen mire rakjátok az édes „pásztort?z” kannásborotokat?

Nyomorult gazemberek...

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
